

Jegyzetek:

Kietlen és puszta – „Káoszról” olyan értelemben beszélhetünk, mint megformálatlan állapotról. Hiszen Isten a semmiből hozta mindezt elő.

Teremtés – Mit is jelent a „semmiből”? Csak Isten akaratából: ahogyan a festményhez megvan a festék, az ecset és a vászon, s a festő „akaratából” áll elő a festmény.

Isten így először a „lehetőségeket” teremtette meg, azután betöltötte őket: első és negyedik nap: világosság – Nap, Hold, csillagok; második és ötödik nap: levegő, ég és víz – madarak és halak; harmadik és hatodik nap: szárazföld és növények – állatok és az ember.

Éjszaka és nappal – Egy sajtószerű bibliai szemlélet, miszerint a nap az éjszakával kezdődik. Pl. a zsidók szombatja péntek este 6 órától szombat este 6 óráig tart.

Égbolt – Megkülönböztetendő a „menny” fogalmától, amely nem fent vagy lent van, hanem Isten lakóhelye.

Táplálék – Egészen Nóéig az állatok és emberek eledelül csak a növényeket (zöldségek, gyümölcsök) rendelte Isten (1Móz 9,2–4). Később változott ez meg, ahogyan a Biblia tudósít róla. Isten rendelése szerint voltak tiszta állatok (azaz olyanok, amelyeket szabad volt megenni) és tisztátalan állatok (lásd többek közt 3Móz 11; ApCsel 10).

Békesség az állatvilágban – Az állatok nem bántják egymást – ahogyan ezt a „messiási birodalomban” is megígérte Isten, hogy nem támadnak majd egymásra: Ézs 11,6–8.

Istenképesség – Egyértelmű különbségtétel az állatoktól (ugyanakkor alázatra tanít, hogy ugyanazon a napon lettünk megteremtve, s ugyanazon „anyagból”). Egyedül az ember tud szeretni, alkotni, gondolkodni, dönteni.

Asszonyember – A férfiember női párja. A kettő együtt igazán egy: az ember. (A bűneset után nevezte Ádám a feleségét Évának, mert ő lett anyja mindennek.)

Nyugalom napja – A „szombat”, magyaros formájában: szombat. Mi keresztyének Jézus feltámadásának napját, a vasárnapot ünnepeljük „nyugalom napjaként”. Néhány felekezet visszatért a szombat megünnepléséhez. A nyugalom napját Isten az egész emberiség számára rendelte (2Móz 20,8).

Vasárnap – A „vásárnap” fogalmából keletkezett: A templommal rendelkező helységek ezen a napon vásárt tartottak.

Énekek:

Református énekeskönyv: 8; 24:1; 136:1.5–8; 148; 160; 209:1–2; 251:1.4–8; 278

Jertek, énekeljünk: 90–96

Erőm és énekem az Úr: 27; 47; 99; 104

Harangszó: 21; 40:4; 52:1–3; 53:1–4

Dicsérvételek az Urat: 28; 41; 53:1–3; 100

Megjegyzések:

Két történet – A történet két részből áll. Kisebb gyermekeknek lehet tovább bontani. Fontos, hogy mindezt érzékeltessük, ha lehet, képes beszéddel, példákkal.

Teremtés – különbséget kell tennünk az „alkotás valamiből” és a „teremtés a semmiből” között. Isten valóban a semmiből hozta elő, hívta elő a világot szavával!

Kietlen a puszta – Érted meg ezeket szinonim szavakkal, melyek a semmire utalnak: semmi hang, semmi megfogható, semmi, amire ráállhatnál, amibe kapaszkodhatnál, amit láthatnál...

Égi vizek és földi vizek – Gyönyörűen érzékeltethető, ha a horizont keskeny csíkjára gondolunk, s a víz körforgására, hogy ez a védetség adja nekünk itt az élet lehetőségét.

Kisebbségnek – Kiindulhatunk saját tapasztalatainkból: Hol laksz te? Hol van az a ház? Hol van az az utca? stb. – kiterjesztve a földhatárig. Mit eszel? Honnan került asztalotokra? stb. – eljutva a Teremtőig.

Nagyobbaknak – Az ember feladatáról a Földön: uralkodás és őrzés, építés és gondoskodás, s nem kihasználás és hatalmaskodás.

Legnagyobbaknak – Az ember: férfi és nő – együtt lehet csak ember. Ez a házasság titka. Isten adja, neked formálta, segít a megtalálásban, az együtt maradásban. Családban a szülők tisztelete, engedelmség fogalma is magyarázatra kerülhet.

Általánosságban – Hangsúlyozhatjuk a teremtés szépségét, és minden csodájára külön fel lehet hívni a figyelmet. A fantasztikus állatoktól (sivatagi béka, kenguru), a csodálatos növényekig (hóvirág, kígyófa), egészen az emberig, akinek „részleteiben” (vér, hormonok, emésztőnedvek) is annyi csoda van, hogy az egésznek az összerendezettsége már utánozhatatlan is. S mindennek ÉLETET az Isten adott. Amit az ember alkot, az is lehet szép a megtevéséig, de nincs benne élet!

Az ember csak abból tud valamit formálni, ami már „kész” van előtte.

De ezzel is sokkal többet kapott, mint az állatok.